

**Для самостійної роботи студентів
з дисципліни «Інституційне право Європейського Союзу»**

(міжнародно-правовий факультет денна форма навчання
для груп 07мп-17-01, 07мп-17-02)

Питання до семінару № 1

Європейський Парламент.

Історія розвитку повноважень Європейського Парламенту; склад та порядок формування; порядок роботи та прийняття рішень; законодавча функція, бюджетна функція, функція політичного контролю та консультативна функція Європейського Парламенту.

Питання до семінару № 2

Європейська Рада.

Створення та розвиток правового статусу Європейської Ради; склад та порядок роботи Європейської Ради; повноваження Європейської Ради; Голова Європейської Ради; правова природа рішень Європейської Ради.

Питання до семінару № 3

Рада ЄС.

Еволюція правового статусу Ради ЄС; склад та порядок формування Ради ЄС; повноваження конфігурацій Ради ЄС; головування в Раді ЄС; прийняття рішень в Раді ЄС.

Європейський Парламент

Контрольні питання:

- 1) Які функції здійснює Європейський Парламент?
- 2) Які вимоги встановлені до членів Європейського Парламенту?

Рекомендована література:

- 1) Гусакова, М. А. Формирование системы выборов в Европейский Парламент [Текст] / М. А. Гусакова // Изв. Саратов. ун-та. Сер. История. Международные отношения. – 2011. – Т. 11. – Вып. 2, Ч. 1. – С. 95-99.
- 2) Муравйов В. І. Європейське право: право Європейського Союзу : підручник : у трьох кн.. / за заг. ред. В. І. Муравйова. – К. : Ін Юре, 2015 – Кн. перша: Інституційне право Європейського союзу / В. І. Муравйов, О. М. Шпакович, О. М. Лисенко, О. В. Святун. — К. : Ін Юре, 2015. – С. 168-174.
- 3) Фалалеева Л. Г. Європейський Парламент: правовий статус та роль у забезпеченні прав громадян Європейського Союзу / Л. Г. Фалалеева // Правова держава. – 2018. – Вип. 29. – С. 313-323.
- 4) Энтин Л. М. Европейское право. Основы интеграционного права Европейского Союза и Евразийского экономического союза : учебник / рук. авт. кол. и отв. ред. Л. М. Энтин, М. Л. Энтин. – М : Норма : ИНФА-М, 2019. – С. 160-174.
- 5) Энтин Л. М. Право Европейского Союза. Новый этап эволюции: 2009–2017 годы. – М.: Изд-во «Аксиом», 2009. – С. 155-182.
- 6) Яковюк І. В. Європейський Парламент: динаміка правового статусу / І. В. Яковюк // Державне будівництво та місцеве самоврядування : зб. наук. пр. / Нац. акад. прав. наук України, НДІ держ. буд. та місц. самоврядування. – Харків : Право, 2014. – Вип. 27. – С. 62-76.
- 7) Яковюк І. В. Правові основи інтеграції до ЄС: загальнотеоретичний аналіз : монографія / І. В. Яковюк. – Х. : Право, 2013. – С. 366-401.

Нормативні акти та судова практика:

- 1) Регламент Європейського Парламенту 2019 – 2024 р. URL: http://www.europarl.europa.eu/doceo/document/RULES-9-2019-07-02_EN.pdf
- 2) Акт про вибори представників в Асамблею шляхом загального прямого голосування від 20 вересня 1976 р. Офіційний вісник. L 278. 08.10.1976. С. 5-11.

- 3) Рішення Ради (ЄС, Євратом) 2018/994 від 13 липня 2018 року про внесення змін до Акту щодо обрання членів Європейського парламенту шляхом загального виборчого права, доданого до Рішення Ради 76/787 / ЄОВС, ЄЕС, Євратом від 20 вересня 1976 року. Офіційний вісник. L 178. 6.7.2018. С. 1-3.
- 4) Директива Ради 93/109/ЄС від 6 грудня 1993 р. Про встановлення детальних механізмів здійснення права голосу за кандидатур на виборах до Європейського парламенту для громадян Союзу, які проживають у державі-члені, що не є державою їх національного громадянства. Офіційний вісник. L 329. 30.12.1993 С. 34-38.
- 5) Директива Ради 94/80/ЄС від 19 грудня 1994 р. Про встановлення детальних механізмів здійснення права голосу та вибору кандидатів на муніципальних виборах громадянами Союзу, які проживають у державі-члені, що не є державою їх національного громадянства. Офіційний вісник. L 368. 31.12.94. С. 38-43.

ТЕСТОВІ ПИТАННЯ З ІНСТИТУЦІЙНОГО ПРАВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

1. Інституційний механізм Європейського Співтовариства вугілля та сталі у 1951 році був представлений у вигляді:

- 1) Європейський Парламент; Європейська Рада; Європейська Комісія та Суд Правосуддя;
- 2) Рада Співтовариства; Європейська Комісія; Рахункова Палата та Європейський Центральний Банк;
- 3) Вищий керівний орган, Спеціальна рада міністрів; Загальна асамблея та Суд правосуддя;
- 4) Європейська Комісія; Спеціальна рада міністрів; Загальна асамблея та Суд правосуддя;

5) Співтовариство у 1951 році обслуговували тільки два інститути, а саме: Керівний орган як наднаціональний, що мав право приймати обов'язкові для держав рішення та Суд правосуддя, що забезпечував правильне застосування і тлумачення актів Вищого керівного органу.

2. Інституційний механізм Європейського Економічного Співтовариства та Співтовариства з атомної енергії у 1957 році був представлений у вигляді:

- 1) Вищий керівний орган, Спеціальна рада міністрів; Загальна асамблея та Суд правосуддя;
- 2) Комісія; Спеціальна рада міністрів, а також Загальна асамблея та Суд правосуддя, які за Конвенцією про заснування деяких спільних інституцій стали двома інститутами, що обслуговували три співтовариства;
- 3) Комісія; Спеціальна рада міністрів; Загальна асамблея та Суд правосуддя, без злиття Загальної асамблеї та Суду правосуддя для трьох співтовариств на цьому етапі;
- 4) Інституційний механізм двох співтовариств був спільним, а саме Комісія; Спеціальна Рада міністрів; Загальна асамблея та Суд правосуддя;
- 5) Співтовариства у 1957 році обслуговували тільки два інститути, а саме: дві Комісії у кожному із Співтовариств, як орган, що мала право приймати обов'язкові для держав рішення та два Суди правосуддя, що забезпечували правильне застосування і тлумачення актів Комісії.

3. Брюсельський Договір за неофіційною назвою Договір Про злиття 1965 року мав важливе значення в історії розвитку інституційного механізму Європейських Співтовариств, оскільки:

- 1) Даний Договір об'єднав три інституційні механізми, а саме Європейського Співтовариства вугілля та сталі, Європейського економічного Співтовариства та Співтовариства з атомної енергії;

- 2) Даний Договір зливав три Співтовариства у зв'язку з чим створювався єдиний Європейський Союз;
- 3) Даний Договір зливав Європейське Співтовариство вугілля та сталі, Європейське Економічне співтовариства та Співтовариство з атомної енергетики із Оборонним співтовариством, яке на кінець то було створено у 1965 році;
- 4) Даним Договором передбачалось злиття тільки законодавчого органу Європейського Співтовариства вугілля та сталі, Європейського економічного Співтовариства та Співтовариства з атомної енергії;
- 5) Даним Договором передбачалось злиття тільки судового органу Європейського Співтовариства вугілля та сталі, Європейського економічного Співтовариства та Співтовариства з атомної енергії.

4. Люксембурзька домовленість (компроміс), яку держави члени підписали 29 січня 1966 року передбачала:

- 1) Можливість прийняття Спеціальною Радою Міністрів рішень кваліфікованою більшістю, якої до цього часу не було, оскільки рішення приймалися тільки одногосно;
- 2) Якщо рішення, що стосуються важливих національних інтересів держави члена – обговорення в Раді Міністрів повинно тривати доки не буде досягнуто компромісу;
- 3) Згоду держав-членів на створення нового інституту, а саме Рахункової Палати, як «фінансової совісті» Співтовариств, можливість створення якої довгий час відкидалось державами, та на кінець то було досягнуто компромісу;
- 4) Згоду держав-членів на вступ до Співтовариств Великої Британії, яка уже втретє подавала заявку;
- 5) Компроміс держав членів на запровадження єдиної валюти екю.

5. Що із наведеного стало новацією за Єдиним Європейським Актом 1986 року:

- 1) Створення Рахункової Палати;
- 2) Створення Європейської Ради;
- 3) Створення Суду першої інстанції;
- 4) Даний акт не створював жодного нового органу чи інституції, новації стосувались лише щодо отримання повноважень Співтовариств у нових галузях;
- 5) Створення Європейського Союзу.

6. Європейський Союз за Маастрихтським Договором від 1992 року:

- 1) Мав вигляд новоствореного трьох опорного утворення, заснованого на підставі комунітарного методу співпраці у всіх галузях, представленого сімома інституціями які існують і до сьогодні;
- 2) Мав вигляд новоствореного трьох опорного утворення, заснованого на підставі комунітарного методу співпраці у всіх галузях, представленого тоді ще п'ятьма інституціями;
- 3) Мав вигляд трьох опор, а саме двох співтовариств (як перша опора), оскільки Співтовариство вугілля та сталі перестало існувати у зв'язку з строковістю Договору, що його засновував, а також двох сфер співпраці (друга та третя опори);
- 4) Мав вигляд трьох опор, а саме системи органів міжнародної організації, що перейшли в ці роки на міждержавну, а не комунітарну співпрацю;
- 5) Мав вигляд утворення, перша опора якого діє на підставі комунітарного методу співпраці (а саме: Європейське Співтовариство вугілля та сталі, Європейське Співтовариство та Співтовариство з атомної енергії), а друга та третя опори на підставі міждержавного методу співробітництва (а саме: в галузі політики безпеки і закордонних справ, а також співпраці судових та правоохоронних органів у галузях внутрішніх справ та правосуддя).

7. Лісабонський Договір 2007 року:

- 1) Є засновницьким Договором Про Створення Європейського Союзу;
- 2) Є засновницьким Договором Про Створення Європейського Союзу та Про Функціонування Європейського Союзу;
- 3) Є ревізійним Договором, що вносить зміни в Римський Договір 1957 року;
- 4) Є ревізійним договором, що вносить зміни в Маастрихтський Договір 1992 року;
- 5) Є ревізійним договором, що вносить зміни в Римський Договір 1957 року та Маастрихтський Договір 1992 року.

8. За Лісабонським Договором інститутами Європейського Союзу є:

- 1) Європейський Парламент; Європейська Рада; Європейська Комісія; Суд ЄС та Верховний представник Союзу з закордонних справ та політики безпеки;
- 2) Європейський Парламент; Європейська Рада; Рада ЄС; Європейська Комісія; Суд ЄС та Європейський Омбудсмен;
- 3) Європейський Парламент; Європейська Рада; Рада ЄС; Європейська Комісія; Суд ЄС; Європейський Центральний Банк та Рахункова Палата;
- 4) Європейський Парламент; Європейська Рада; Рада ЄС; Європейська Комісія; Суд ЄС та Європейський економічний і соціальний комітет;
- 5) Європейський Парламент; Європейська Рада; Рада ЄС; Європейська Комісія; Суд ЄС та Комітет регіонів.

9. Поняття інституту та орган за Установчими актами Європейського Союзу:

- 1) є тотожними поняттями;

- 2) є поняттями що мають не однакове значення, оскільки поняття інститут застосовується для визначення «інституту громадянства» та інших явищ, що мають місце в правовій системі Європейського Союзу, а орган для позначення діяльності механізму прийняття рішень та забезпечення їх виконання;
- 3) є поняттями що мають не однакове значення, оскільки поняття інститут застосовується до керівних органів, що діють на підставі Установчих актів та уповноваженні приймати загальнообов'язкові рішення, а органи можуть діяти і на підставі актів прийнятих інститутами та не можуть приймати загальнообов'язкові рішення;
- 4) є поняттями що використовуються в залежності від сфери політики в якій діє відповідний інститут/орган;
- 5) є не тотожними поняттями, оскільки інститутами є тільки ті органи, що приймають законодавчі акти, а органами всі решта.

10. Що із наведеного є інститутом Європейського Союзу:

- 1) Європейський Валютний Фонд;
- 2) Європейський Інвестиційний Банк;
- 3) Європейський Банк реконструкції та розвитку;
- 4) Європейський Центральний Банк;
- 5) жоден із перелічених органів не є інститутом Європейського Союзу.

11. Що із перерахованого нижче є органом Європейського Союзу:

- 1) Європейська Рада;
- 2) Рада Європейського Союзу;
- 3) Європейська Комісія;
- 4) Європейський Парламент;
- 5) Європейський Омбудсмен.

12. Агенції Європейського Союзу:

- 1) мають вищий за інститути статус та, на відміно, від останніх в праві приймати загально обов'язкові рішення;
- 2) є керівними органами Європейського Союзу, статус яких визначений Установчими актами ЄС;
- 3) є установами, що не передбачені Установчими актами ЄС, та створенні для виконання спеціальних функцій і наділені самостійною правосуб'єктністю;
- 4) за своєю природою є дорадчими відомствами, які створюються Радою для контролю діяльності Європейської Комісії;
- 5) на сьогодні у Європейському Союзі уже не існує агенцій, вони існували як органи до прийняття Лісабонського Договору.

13. Що із переліченого не відноситься до «специфічних» принципів побудови і функціонування інституційного механізму ЄС, а є принципом Європейського Союзу:

- 1) принцип лояльної співпраці, адже він стосується виключно співпраці держав-членів та не має відношення до інституцій;
- 2) принцип інституційної рівноваги;
- 3) принцип ефективності, адже згідно преамбули він означає ефективну діяльність Союзу, а не окремих його інституцій;
- 4) принцип прозорості та відкритості;
- 5) принцип наділення повноважень, адже за ст. 5 ДЄС він стосується Союзу та держав-членів.

14. Принцип, згідно з яким заходи за змістом та формою не повинні виходити за межі того, що є необхідним для досягнення цілей Договорів є:

- 1) принципом субсидіарності;
- 2) принципом солідарності;
- 3) принципом пропорційності;
- 4) принципом відкритості;
- 5) принципом поліцентричності.

15. Принцип поліцентричності в інституційному праві ЄС означає:

- 1) суміщення функцій (наприклад Європейський Парламент і Рада спільно здійснюють законодавчу функцію);
- 2) забезпечення участі суспільства у прийнятті актів інституціями та їх гарантований доступ до інформації;
- 3) здійснення повноважень інституціями в межах визначених Установчими актами;
- 4) знаходження інституцій в різних європейських країнах;
- 5) інститут може скористатись повноваженнями, які чітко не закріпленні, якщо це необхідно для досягнення цілей Європейського Союзу.

16. Що із наведеного не підпадає під принцип ефективності:

- 1) інституційна структура ЄС спрямована на гарантування ефективної політики та дії ЄС;
- 2) виконання належним чином актів ЄС, із застосуванням права ЄС;
- 3) однаковий підхід до виконання актів ЄС, прийнятих відповідними інституціями;
- 4) активне сприяння національних парламентів належному функціонуванню ЄС;
- 5) сумлінна співпраця між ЄС та державами членами, між державами-членами, та інституцій між собою.

17. Що із наведеного є агенцією Європейського Союзу:

- 1) Економічний і соціальний комітет;
- 2) Комітет регіонів;
- 3) Європейський контролер із захисту даних;
- 4) Європейська прокуратура;
- 5) Поліцейська служба Європейського Союзу (Європол).

18. Офіційно Загальну асамблею було перейменовано на Європейський парламент:

- 1) За Єдиним Європейським Актом у 1986 р.;
- 2) За Маастрихтським Договором у 1992 р.;
- 3) За Амстердамським Договором у 1997 р.;
- 4) За Ніщцьким Договором у 2001 р.;
- 5) За Лісабонським Договором у 2007 р.

19. Найстарішим та першим повноваженням Загальної асамблеї є:

- 1) надання консультацій Спеціальній Раді міністрів, без яких остання не могла прийняти нормативно-правовий акт;
- 2) прийняття бюджету Європейського Співтовариства вугілля та сталі;
- 3) надання згоди на ухвалення актів прийнятих Спеціальною Радою міністрів;
- 4) контроль за діяльністю Вищого керівного органу та загальний нагляд за окремими сферами діяльності Європейського Співтовариства вугілля та сталі;
- 5) повноваження зводились до укладення угод та надання згоди на вступ нових членів.

20. Прямі вибори до Європейського Парламенту були передбачені:

- 1) у 1951 році, із його створенням за Договором про Європейське Співтовариство вугілля та сталі;
- 2) у 1957 році із прийняттям Договору про заснування Європейського Економічного Співтовариства та Співтовариства з атомної енергії;
- 3) у 1966 році за Договором про злиття;
- 4) у 1976 році Актом про введення всезагальних і прямих виборів депутатів Європейського Парламенту;
- 5) Маастрихтським Договором 1992 року.

21. Перші прямі вибори до Європейського Парламенту пройшли в:

- 1) 1969 році, коли Парламентська асамблея підготувала проект Конвенції, що регламентувала проведення прямих виборів;
- 2) 1974 році, тобто в рік прийняття Акту про введення всезагальних і прямих виборів депутатів Європейського Парламенту;
- 3) 1979 році;
- 4) 1992 році із прийняттям Маастрихтського Договору пройшли перші прямі вибори до Європейського Парламенту;
- 5) процедура прямих виборів до сьогоднішнього дня не запроваджена, Європейський Парламент формується шляхом направлення депутатів від національних парламентів.

22. За Лісабонським Договором, Європейський Парламент представляє інтереси:

- 1) держав-членів;
- 2) громадян Європейського Союзу;
- 3) Європейського Союзу в цілому;
- 4) громадян третіх держав, що бажають вступити до Європейського Союзу;
- 5) держав-членів, що не є членами Європейського Союзу, проте подали заявку на вступ.

23. Сьогодні відповідальність за якість законодавства несе:

- 1) Рада ЄС;
- 2) Європейський Парламент;
- 3) Європейський Парламент з Радою ЄС в рівній мірі;
- 4) Комісія ЄС як двигун ЄС, що представляє інтереси Союзу;
- 5) Спеціально створений Комітет з контролю за якістю законодавства ЄС.

24. Акт про вибори представників в Асамблею шляхом прямого загального голосування від 20 вересня 1976 року:

- 1) належить до первинних джерел права, оскільки для набуття чинності пройшов процедуру ратифікації у державах-членах;
- 2) належить до вторинних джерел права, оскільки прийнятий Радою Європейського Економічного Співтовариства;
- 3) не набрав юридично обов'язкової сили та використовується у практиці ЄС як звичай;
- 4) даний акт припинив дію;
- 5) прийняття вказаного акту не мало місце в практиці ЄС.

25. В Європейському Союзі процедура виборів до Європейського Парламенту:

- 1) запроваджена в 1976 році із прийняттям Акту про введення всезагальних і прямих виборів депутатів Європейського Парламенту;
- 2) запроваджена Маастрихтським Договором 1992 року;
- 3) запроваджена Амстердамським Договором 1997 року;
- 4) запроваджена Лісабонським Договором 2007 року;
- 5) не регламентована та регулюється кожною державою-членом відповідно до національного виборчого законодавства.

26. Запровадження нової законодавчої процедури «спільне прийняття рішень», за якої правовий акт ухвалюється Радою ЄС разом з Європейським Парламентом відбулось:

- 1) За Єдиним Європейським Актом 1986 року;
- 2) За Маастрихтським Договором 1992 року;
- 3) За Амстердамським Договором 1997 року;
- 4) За Ніццьким договором 2001 року;
- 5) За Лісабонським Договором 2007 року.

27. За Лісабонським Договором функціями Європейського парламенту є:

- 1) законодавча і бюджетна функції;

- 2) законодавча і консультативна функції;
- 3) законодавча бюджетна та консультативна функції;
- 4) законодавча функція та функція політичного контролю;
- 5) законодавча, бюджетна, функція політичного контролю та функція консультативна.

28. Дигресивно-пропорційний спосіб формування Європейського Парламенту означає:

- 1) кількість депутатів від однієї країни залежить від ВВП;
- 2) кількість депутатів від однієї країни залежить від міри участі держави-члена у підтриманні цінностей Європейського Союзу;
- 3) кількість депутатів від однієї країни залежить від розміру її території;
- 4) кількість депутатів від однієї країни залежить від кількості населення держави-члена;
- 5) кількість депутатів від однієї країни залежить від рішення Європейської Ради, яка за допомогою ротації змінює її, враховуючи справедливий географічний розподіл.

29. Європейський Парламент отримав право призначати склад комісії:

- 1) За Договором про заснування Європейського Економічного Співтовариства 1957 року;
- 2) За Маастрихтським Договором 1992 року;
- 3) За Амстердамським Договором 1997 року;
- 4) За Ніщьким договором 2001 року;
- 5) За Лісабонським Договором 2007 року.

30. Європейська Рада є:

- 1) органом ЄС, що не вправі приймати загальнообов'язкові рішення;
- 2) законодавчим інститутом ЄС, наділеним правом приймати законодавчі акти;

- 3) виконавчим інститутом ЄС, який слідкує за дотриманням цінностей та установчих актів державами-членами та іншими інститутами;
- 4) судовим інститутом ЄС, який має низку судових функцій поряд з Судом ЄС та може самостійно накладати санкції на підприємства держав-членів ЄС;
- 5) не вміщується в традиційний трикутник та є політичним інститутом ЄС, який виробляє необхідні для його розвитку імпульси, політичні орієнтири та пріоритети.

31. Європейська Рада, як саміти на вищому рівні була створена та набула статусу інституції:

- 1) створена за Договором про злиття у 1966 році, статус інституції за Маастрихтським Договором;
- 2) створена у 1974 році, статус інституції отримала за Маастрихтським Договором;
- 3) була створена і набула статусу інституції за одним і тим же Договором, а саме Маастрихтським;
- 4) створена у 1974 році на підставі комюніке, існування було визначено юридично у Єдиному Європейському Акті, статус інституції отримала за Лісабонським Договором;
- 5) створена у 1992 році Маастрихтським Договором, статус інституції отримала за Лісабонським Договором.

32. Європейська рада засідає в Брюсселі:

- 1) один раз на рік;
- 2) два рази на рік;
- 3) три рази на рік;
- 4) чотири рази на рік;
- 5) п'ять разів на рік.

33. Європейська Рада приймає:

- 1) документи під назвою висновки, які не мають юридично обов'язкової сили та не входять до переліку джерел права ЄС, оскільки закріплюють імпульси та орієнтири, які є підґрунтям для вироблення законодавчих актів в майбутньому;
- 2) правові акти у формі регламентів;
- 3) правові акти у формі директив;
- 4) правові акти у формі рішень;
- 5) правові акти у формі рекомендацій.

34. Акти Європейської Ради:

- 1) спрямовані на уніфікацію права держав-членів;
- 2) спрямовані на гармонізацію права держав-членів;
- 3) спрямовані на уніфікацію та гармонізацію;
- 4) не можуть бути спрямовані на уніфікацію чи гармонізацію права держав-членів однак є загальнообов'язковими;
- 5) не можуть бути спрямовані на уніфікацію чи гармонізацію права держав-членів та не наділені загальнообов'язковою силою;

35. До складу Європейської Ради входять:

- 1) представники держав-членів на рівні міністрів;
- 2) глави держав-членів;
- 3) голови держав або урядів держав членів;
- 4) голови держав або урядів держав членів та Голова Європейської ради;
- 5) голови держав або урядів держав членів, Голова Європейської ради та голова Європейської Комісії.

36. Голова Європейської Ради та Голова Комісії у Європейській Раді :

- 1) не беруть участі у голосуванні;
- 2) беруть участь у голосуванні;
- 3) Голова Європейської Ради бере участь у голосуванні, а Голова Комісії - ні;

4) Голова Європейської Ради має вирішальний голос у голосуванні де розподіл голосів є рівним, а Голова Європейської Комісії не голосує.

5) Голова Європейської Комісії має вирішальний голос у голосуванні де розподіл голосів є рівним, а Голова Європейської Ради не голосує.

37. Рішення щодо переліку конфігурацій Ради ЄС приймає:

1) сама Рада ЄС кваліфікованою більшістю коли виявляє необхідність у створенні нової формації;

2) Європейська Рада кваліфікованою більшістю;

3) Європейський Парламент разом з Радою ЄС, як законодавчі інститути ЄС;

4) Європейська Комісія, як інститут що виступає з ініціативами;

5) установчі акти закріпили вичерпний перелік конфігурацій Ради ЄС, який тільки за рішенням Суду ЄС може бути збільшеним шляхом внесення змін до установчих актів ЄС.

38. Рада Європейського Союзу представляє інтереси:

1) держав-членів;

2) громадян Європейського Союзу;

3) Європейського Союзу в цілому;

4) громадян третіх держав, що бажають вступити до Європейського Союзу;

5) держав-членів, що не є членами Європейського Союзу, проте подали заявку на вступ.

39. Запровадження нової посади, а саме Верховний представник з питань спільної закордонної політики та політики безпеки відбулось:

1) За Єдиним Європейським Актом 1986 року;

2) За Маастрихтським Договором 1992 року;

3) За Амстердамським Договором 1997 року;

4) За Ніццьким договором 2001 року;

5) За Лісабонським Договором 2007 року.

40. До складу Ради Європейського Союзу входять:

- 1) представники держав-членів на рівні міністрів;
- 2) глави держав-членів;
- 3) голови держав або урядів держав членів;
- 4) голови держав або урядів держав членів та Голова Європейської Комісії;
- 5) голови держав або урядів держав членів, Голова Європейської Комісії і Верховний представник Союзу з питань закордонних справ і політики безпеки.

41. Конфігурація (формація) Ради ЄС – це:

- 1) спосіб комплектування Ради ЄС в залежності від профілю міністра;
- 2) означає позачергове скликання Ради ЄС;
- 3) означає період коли Рада ЄС складає свої повноваження;
- 4) це допоміжний орган створений при Раді ЄС;
- 5) означає особливий вид акту, який приймає Рада ЄС.

42. Блокуювальну меншість в процедурі прийняття рішень в Раді ЄС кваліфікованою більшістю складають:

- 1) два члени Ради, інакше слід вважати, що кваліфікованої більшості досягнуто;
- 2) три члени Ради, інакше слід вважати, що кваліфікованої більшості досягнуто;
- 3) чотири члени Ради, інакше слід вважати, що кваліфікованої більшості досягнуто;
- 4) п'ять членів Ради, інакше слід вважати, що кваліфікованої більшості досягнуто;
- 5) шість членів Ради, інакше слід вважати, що кваліфікованої більшості досягнуто;

43. Головування в конфігураціях Ради ЄС здійснюється:

- 1) в кожній конфігурації головує представник однієї з держави члена, якого визначає Європейська Рада;
- 2) в кожній конфігурації головує представник однієї з держави члена, якого визначає Верховний представник Союзу з питань закордонних справ і політики безпеки;
- 3) у всіх конфігураціях Ради Головує один Голова, якого визначає Європейська Рада;
- 4) у всіх конфігураціях Ради, крім Ради з закордонних справ, головування здійснюють представники держав членів на засадах рівномірної ротації;
- 5) в Раді не існує головування, через існування низки конфігурацій.

44. Як засідає Рада ЄС:

- 1) щомісяця;
- 2) двічі на рік;
- 3) тричі на рік;
- 4) чотири рази на рік;
- 5) одні ради збираються щомісяця, інші чотири рази на рік.

45. Які з конфігурацій передбачені Установчими актами ЄС?

- 1) Рада з загальних питань та Економічна і соціальна Рада;
- 2) Рада з закордонних питань та Рада з сільського господарства;
- 3) Рада з загальних питань і Рада з закордонних справ;
- 4) Рада з правосуддя та внутрішніх справ і Рада з конкурентоздатності;
- 5) Рада з навколишнього середовища та Рада з транспорту, телекомунікації та енергетики.

46. Лісабонський Договір закріпив наступні функції за Радою ЄС:

- 1) законодавча функція та функція політичного контролю;
- 2) законодавча функція та функція консультацій;
- 3) законодавча, бюджетна та функція з розробки політики;

- 4) законодавча, бюджетна, функція з розробки політики та координаційна функція;
- 5) законодавча, бюджетна, функція з розробки політики, координаційна функція та функція політичного контролю.

47. Завданням Комітету постійних представників (COREPER) є:

- 1) провадити спільну зовнішню та без пекову політику Союзу;
- 2) забезпечувати представництво Союзу в зовнішніх зносинах;
- 3) забезпечувати виконання Установчих договорів;
- 4) висувати належні ініціативи;
- 5) відповідати за підготовку роботи Ради ЄС та виконувати завдання, доручені Радою ЄС.

48. Комітет постійних представників (COREPER) було створено:

- 1) в 1953 року для підвищення ефективності діяльності Спеціальної Ради Міністрів;
- 2) в 1958 році при Раді Європейського Економічного Співтовариства, оскільки до цього існував COCOR;
- 3) в 1974 році за результатами роботи Паризького Саміту, оскільки до цього існував COCOR;
- 4) в 1992 році Маастрихтським Договором вперше створюється вказаний орган, оскільки до цього існував COCOR;
- 5) в 2007 році із прийняттям Лісабонського Договору, оскільки до цього існував COCOR.